

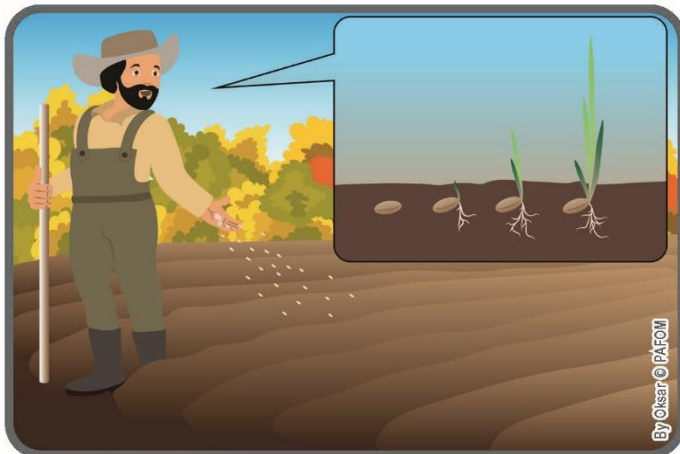

Nechme v nás růst Lásku

"Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste (Mk 4, 26-27).

(Červen 2024, z liturgie 16. června, XI. neděle v mezidobí)

h n u t í
fokoláre

Viděl jsi někdy zemědělce, který do země háže semínko? Už ho neuvidíš, ale semínko se pomalu promění: vyraší kořeny a potom stonek, který prorazí zem a pak poroste, až se stane rostlinou.

Ježíš často vysvětloval, že nový život, který přinesl na zemi je jako malinké, ale velmi silné semínko, které roste, anižby dělalo hluk a může se stát největším stromem v okolí.

Větve toho stromu jsou tak velké, že se na nich mohou usídlit ptáci a postavit si hnízdo v jejich stínu. Tak je to s každým skutkem lásky: i když je malý, přinese mnoho plodů a udělá radost mnoha lidem!

"Wow! říkají Gen4. Jsme pozváni do rádia! Musíme se dobře připravit!". Když přijou v den vysílání do vysílacího sálu, je vše připraveno. Je tu hodně mikrofonů, ale Gen 4 se nezaleknou.

Carmen si vezme jeden mikrofon a řekne: "Dala jsem panenku kamarádce, která neměla žádné hračky". A Zuzana: "Chtěla jsem pomoci jednomu chudému, který neměl boty! Byla jsem šťastná, když jsem mu mohla dartovat nové boty, které přišly od mého strýčka!"

František vypráví, že půjčil své hračky sestřičkám. Nakonec jim lidé, kteří pracují v rádiu děkují: jejich malé příběhy došli daleko a udělali radost mnoha posluchačům! (Gen4 ze Salvádu).